

Ο τελευταίος γεωργός (ιστορικό μυθιστόρημα)

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Γιώτα Κριλή

Μέρος δεύτερο Ματωμένες γεπονίες-16

- Οι εξαιρέσεις μετράνε στη ζωή.
- Δυστυχώς, σπανίζουν οι εξαιρέσεις. Η απελπισία σπρώχνει τους πρόσφυγες σε αθέμιτες πράξεις. Μερικοί καταλαμβάνουν βίαια σπίτια και κτήματα και κατά συνέπεια συγκρούονται με τους μουσουλμάνους ιδιοκτήτες. Αναγκαστικά επεμβαίνουν οι αστυνομικές ή στρατιωτικές δυνάμεις προσπαθώντας ν' αποκαταστήσουν την τάξη. Υπάρχει και δράση ληστροικών ομάδων από πρόσφυγες και περιπτώσεις φόνων και ληστειών.
- Δηλαδή, ανταρτεύουν;
- Δυστυχώς. Σήμερα δοκιμάζονται οι σχέσεις των ετερόδοξων πληθυσμών στα Βαλκάνια που συνυπήρξαν, λίγο πολύ ειρηνικά, για αιώνες. Και αυτό οφείλεται στον πόλεμο και ως επί το πλείστον στον εθνικισμό που τροφοδοτείται από τις Μεγάλες Δυνάμεις.

- Κυρ-δάσκαλε, τι υπηρεσία πρόσφερε εσύ;

- Έκανα χρέη γραφιά και συμβούλου, καπετάνιε. Έγραφα αναφορές, δικογραφίες, σχολικά προγράμματα, κι άλλα πολλά.

- Αλίμονο και τρισαλίμονο. Τώρα που ο πόλεμος ξανοίγεται σε τόσα πολλά μέτωπα θα γίνουμε όλοι πρόσφυγες.

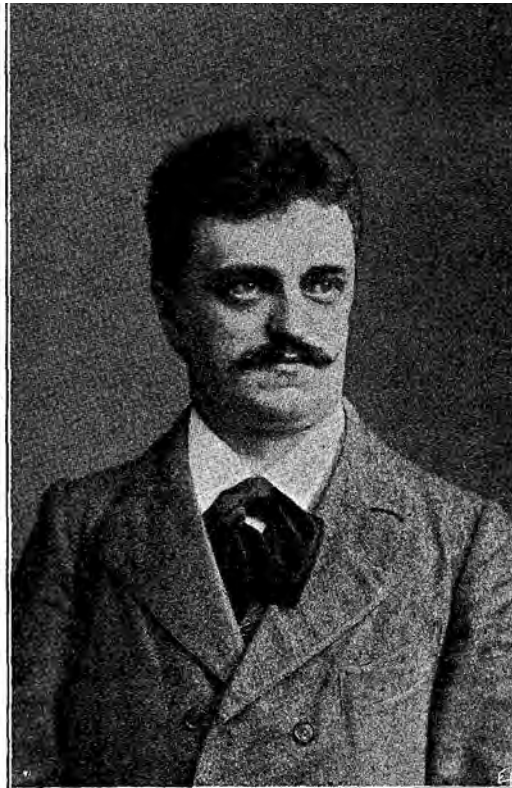
- Να ευχόμαστε να λύσουν σύντομα τα νιτερέσα τους οι κραταιοί και να κατεβάσουν τα όπλα, καπετάνιε. Πέτρο, υπάρχει τίποτα αισιόδοξο απ' το διπλωματικό χώρο;

- Υπάρχει μόνο ασάφεια, Στέλιο. Δεν είναι τυχαίος ο πόλεμος. Οι εμπόλεμες παρατάξεις προετοιμάζονταν εδώ και πολλά χρόνια. Έχουν δαπανήσει τεράστια ποσά για τον εκσυγχρονισμό των ενόπλων δυνάμεών τους. Η Γερμανία έχει κάνει άλματα προόδου στη βιομηχανία και επιδιώκει πρόσβαση στις διεθνείς αγορές. Συνεπώς, απειλεί το μονοπώλιο της Αγγλίας σ' αυτές τις αγορές καθώς και τις αποικίες της. Η Γαλλία φυλάει μανιάντικο την ήττα της στο Γαλλογερμανικό Πόλεμο του 1870-1871 και θέλει ν' ανακτήσει την Αλσατία και τη Λωρραίνη. Η Ρωσία έχει βλέψεις εξόδου στη Μεσόγειο, θέλει να βασιλέψει στην Κωνσταντινούπολη και να προστατέψει τους ορθόδοξους λαούς στα Βαλκάνια. Όμως, τα Βαλκάνια τα εποφθαλμεί η Αυστροουγγαρία και γι' αυτό κήρυξε τον πόλεμο στη Σερβία. Τώρα πώς θα εξελιχθεί ο πόλεμος είναι τελείως άδηλο.

- Δεν τους χωράει ο τόπος τους αφιλότιμους. Το μυρμήγκι άμα θέλει να χαθεί σπκώνει φτερό. Σπκώσανε τ' όπλα από ταμάχι και θα τους τιμωρήσει ο Θεός, είπε ο καπετάν Ροκάκης.

- Τι γίνεται με τις συμμαχίες;

- Παζάρια και μοιρασιές. Στις παρασκην

Ο Γερμανός βυζαντινολόγος και νεοελληνιστής Καρλ Ντίτριχ (Karl Dieterich, 1869-1935)

νιακές διπλωματικές διαβουλεύσεις και οι δυο παρατάξεις των Μεγάλων Δυνάμεων, για να δελεάσουν νέους συμμάχους με το μέρος τους, τάζουν εδάφη από τις αναμενόμενες νίκες τους καθώς και δάνεια. Συνάμα, τα ουδέτερα κράτη, από τη μεριά τους, προσπαθούν να εξασφαλίσουν περισσότερα ανταλλάγματα για να μπουν σε συμμαχία.

- Έτσι όπως πάνε θα μπλέξουν όλο τον κόσμο στον πόλεμο. Άσ' τους να κουρεύονται. Μεθαύριο την Πέμπτη στις 26 του Νοέμβρη, έχεις τη γιορτή σου, κυρ-δάσκαλε. Είναι του Αγίου Στυλιανού. Πρέπει να γιορτάσουμε και να ξεσκάσουμε λιγάκι.

- Βεβαίως, καπετάνιε.

*

Ζούσαν στον ίσκιο του πολέμου. Ανεπαίσθητα η καθημερινότητα της ζωής έχανε την ομαλότητά της. Η καχυποψία άπλωνε παντού το μελανό της πέπλο και οι άνθρωποι αισθάνονταν ευάλωτοι. Η έντονη παρουσία διάφορων ξένων τύπων στα στέκια της Αθήνας επιδεινώνει την κατάσταση. «Τι να μαγειρεύουν οι καρχαρίες; Τι γυρεύουν οι ξένοι σπιούντοι στις γειτονίες μας;» έλεγαν και ανέβαλλαν ό,τι σχέδια και όνειρα είχαν για το μέλλον. «Να τελειώσει πρώτα ο πόλεμος και βλέπουμε». Όμως οι φωτιές του πολέμου άναβαν συνέχεια σε νέα μέτωπα. Είχε επηρεαστεί ακόμη και το «ΜΟΔΙΣ-ΡΑΔΙΚΟΝ ΤΟ ΜΕΡΑΚΙ». Οι πιο πολλές πελάτισσες ανήκαν στην αριστοκρατία και οι συζητήσεις τους στρέφονταν γύρω από την κοσμική ζωή και την επικαιρότητα. Η κυρία Καλλιρόνη Παρρέν έλεγε στην Όλγα ότι στην επόμενη φιλολογική συ-

νάντηση σίτι της θα φιλοξενούσε έναν διακεκριμένο Γερμανό φιλόλογο. Θα σας κάνουμε έκπληξη, κυρία Όλγα.

- Εγώ και ο σύζυγός μου είμαστε τακτικοί θαμώνες στις υπέροχες φιλολογικές βραδιές σας, είπε η κυρία Όλγα και η κυρία Παρρέν ξέσπασε:

- Είναι ανησυχπητικό που πολλοί στον κύκλο του Φιλελεύθερου Κόμματος εκφράζουν αντιγερμανικές ιδέες. Δεν μπορώ να φανταστώ την Ελλάδα χωρίς τη συμμετοχή των φιλελλήνων Γερμανών. Στην αρχαιολογία χρωστάμε πολλά στον Ερρίκο Σλήμαν, που άφησε την τελευταία του πνοή στην Ελλάδα και είναι θαμμένος στο Α' Νεκροταφείο της Αθήνας. Και τι θα ήταν η Αθήνα σήμερα χωρίς τα κτίρια του Σίλλερ; Θα μπορούσα να μιλάω ώρες, μέρες για τις προσφορές των Γερμανών και των ιδρυμάτων τους, όπως τη Γερμανική Σχολή, το Γερμανικό Αρχαιολογικό Ινστιτούτο κι άλλα. Εκατοντάδες νέοι μας σπουδάζουν στα γερμανικά πανεπιστήμια και επιστρέφουν με άριστα προσόντα. Θυμάμαι, καλή του ώρα, τον βυζαντινολόγο και ελληνοιστή Karl Dieterich, που έγραψε το πρώτο γερμανικό λεξικό της δημοτικής μας γλώσσας και που μετάφρασε στα γερμανικά σύγχρονη ποίηση γραμμένη στη δημοτική. Είναι τόσο χαρισματικός. Μου έχει μείνει ανεξίτηλη η παρουσία του στις φιλολογικές βραδιές όπου απαγγέλιε και ποιήματα. Τον φωνάζαμε καϊδευτικά Καρολάκο.

- Έχετε δίκιο, κυρία Παρρέν. Όλοι μας αγαπάμε τους φιλέλληνες και εκτιμάμε τη συνεισφορά τους. Όπως γνωρίζετε, το πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε σήμερα είναι ο πόλεμος και η συμμαχία της Τουρκίας με τη Γερμανία, είπε η κυρία Όλγα.

- Δεν πειράζει. Η θέση της Ελλάδας είναι στο πλευρό της Γερμανίας. Ο Κάιζερ θα προστατέψει το θρόνο της αδερφής του της βασίλισσάς μας Σοφίας και ολόκληρη την Ελλάδα.

Χαμογέλασε η Όλγα και δεν μίλησε. Η κυρία Παρρέν ήταν φιλομοναρχική και η βασίλισσα Σοφία μεγάλη ευεργέτισσα του Λυκείου Ελληνίδων. Σαν έφυγε είπε: - Μάλιστα. Στο πλευρό της Γερμανίας που προστατεύει την ακεραιότητα της Τουρκίας και υπομονεύει την ακεραιότητα της Ελλάδας. Τι κρίμα! Είναι τόσο αδιάλλακτη.

- Αν συνεχιστεί η διχόνοια δεν αποκλείεται να την χάσουμε από πελάτισσα. Θα πάρει και τις άλλες μαζί της που 'ναι φίλες της, σχολίασε η Ερμιόνη.

- Ας ελπίζουμε ότι θα δώσει φώτιση ο Θεός στο βασιλιά και το επιτελείο του ώστε να αφήσουν τον Βενιζέλο ελεύθερο να συνεχίσει το έργο του, πρόσθεσε η Όλγα.

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή

«Τι να μαγειρεύουν οι καρχαρίες; Τι γυρεύουν οι ξένοι σπιούντοι στις γειτονίες μας;» έλεγαν και ανέβαλλαν ό,τι σχέδια και όνειρα είχαν για το μέλλον.